

ה"ת 47053/09/17 - זכריה אדרי, אושרי עמוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 47053-09-17 אדרי ואח' נ' מדינת ישראל

בפני מבקשים	כבוד השופט צבי פורר
נגד משיבים	1. זכריה אדרי 2. אושרי עמוס
	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה להחזרת תפוסים (רכב מסוג סקודה הרשום על שמו של המבקש 2 - להלן: "התפוס" או "הרכב" וכן מחשבים, טלפונים סלולריים, כספים ושיקים).
2. הבקשה הוגשה בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט (להלן: "הפקודה").
3. לטענת המבקשים, הם כלל לא נחקרו ועל כן אין כל מקום להחזקת התפוסים. בנסיבות העניין, כך נטען, יש מקום להורות על החזרתם.
4. המשיבה מצידה טוענת כי מתנהלת חקירה שעניינה חשד להלבנת הון ועתרה להגשת תצהירים על ידי המבקשים (ואלו הוגשו במהלך הדיון).
5. בדיון שהתקיים הוגשו מטעם המשיבה שני מסמכים (דו"ח סודי שסומן מ/ש1 וכן מסמך נוסף הנוגע לחקירה וסומן מ/ש2). במסגרת הדיון טענה ב"כ המשיבה כי ביחס לטלפונים והמחשבים ניתן יהיה לשקול את החזרתם לאחר שיסתיימו פעולות החקירה ואילו לעניין הכספים והרכב, לאור החשדות, אין מקום להחזרתם בשלב זה.
6. ב"כ המבקשים (אשר הגיש תצהירים מטעם המבקשים במועד הדיון) הוסיף וטען כי הכספים שנתפסו יכולים לשמש ערובה לצורך החזרת הרכב ככל שיהיה צורך בכך.

7. הוראת החוק הקובעת את הסמכות לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצויה בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") הקובעת כי:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה".

8. עיון בתיק החקירה, לרבות בפירוט פעולות החקירה כעולה ממש/1, מלמד כי יש בסיס לחשד בדבר ביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2,000 ואף לעבירות נוספות. נראה על פי הנסיבות כי ביחס לכספים ואף ביחס לרכב קיים יסוד להניח כי נעברו בהם עבירה או שניתנו כשכר בעד ביצועה. אשר לתפוסים האחרים, ניכר כי יש צורך בהחזקתם לצורך תפיסת חפץ או ראיה הדרושה לשמש במסגרת החקירה והמשפט.

9. כיום קיימת מגמה של בית המשפט העליון להרחיב את סמכויות התפיסה המנויות בסעיף 32(א) לפקודה.

10. החקיקה ובעיקר החלטות בית המשפט העליון מלמדות על פגיעה בדרך הנותנת כלים נוספים בידי רשויות האכיפה לצורך האכיפה הכלכלית. כבר בבש"פ 3190/14 (ארזון נ' משטרת ישראל) עמד בית המשפט העליון על האפשרות לבחור בין דרכי התפיסה וזאת בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.

11. בבש"פ 1359/17 מ"י נ' יוסף ואורית ברוך (להלן: "ברוך"). עמד בית המשפט העליון על העיקרון ולפיו קיימים שני מסלולים בחוק איסור הלבנת הון. האחד, בהתאם להוראות פקודת הסמים המסוכנים (סעיף 23 לחוק) והשני בהתאם להוראות פסד"פ (סעיף 26 (א) לחוק איסור הלבנת הון). כאמור בהחלטות השונות של בית המשפט העליון שני המסלולים שוכנים זה לצד זה ואף מסלול אינו מוציא מתחולתו את המסלול האחר.

12. בית המשפט העליון בחן בעניין ברוך את מוטיב "השינויים המחויבים" הקבוע בסעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון. פקודת סדר הדין הפלילי כשלעצמה אינה מאפשרת חילוט של "רכוש בשווי" ואילו סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מאפשר זאת. בסופו של דבר הכריע בית המשפט העליון לטובת אותו שינוי המאפשר תפיסה של "רכוש בשווי". המשמעות היא הרחבה של הקובע בסעיף 32 לפסד"פ.

13. נראה כי הדרך שנקבעה על ידי בית המשפט העליון מאפשרת גם ירידה לנכסיו של אחר [סעיף 21 (ג)] או

כל רכוש ששייך לנידון.

14. בנסיבות אלה ניתן אף לרדת לנכסים של אדם אחר, גם אם הוא לא חשוד, כך גם בענייננו. חשוב לציין כי נסיבות רישומו של הרכב על שמו של המבקש 2 מלמדות גם על החשדות הנבדקים.

15. בענייננו, עיון בתיק החקירה מלמד כי קיים חשד לביצוע עבירות של הלבנת הון וכן עבירות נוספות. חשד זה מהווה בסיס איתן לתפיסת התפוסים. ביחס למחשבים והטלפונים הניידים, נראה כי יש צורך בהחזקתם לצורך תפיסת ראיות הדרושות לחקירה ומשפט ובאשר לכספים, השיקים ואף הרכב, ניכר כי קיים צורך בהחזקת התפוסים לצורך חילוט עתידי, ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום.

16. אשר על כן, בהתחשב בכל האמור לעיל יש להורות כי ניתן להמשיך ולהחזיק ברכב והכספים התפוסים וזאת על מנת לאפשר את חילוטם בסיום ההליך. אשר למחשבים והטלפונים הניידים מצאתי כי בשלב זה יש צורך חקירתי בהחזקתם, אך ניתן יהיה להורות על החזרתם בהמשך. בשלב זה לא בשלה העת להחזרתם.

17. יחד עם זאת על בית המשפט לבחון בכל שלב את אפשרות שחרור תפוס גם אם מתקיימים התנאים לתפיסתו ובאופן הפוגע פחות בקניינו של המבקש. כך, ברע"פ 1792/99 נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21ב(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים(פוריסטים)יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה שישמש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

18. בנסיבות העניין ניתן לשקול את שחרור הרכב בתנאים אשר יבטיחו את המשך ההליכים ואפשרות החילוט בעתיד.

19. לאור כל האמור לעיל, **הבקשה להחזרת התפוסים נדחית**. יחד עם זאת מורה על שחרור הרכב בלבד

וזאת עד ליום 17.10.17 בתנאים הבאים:

א. הפקדה בסך השווה ל 30% מערכו של הרכב. יובהר כי ההפקדה לא תהא מתוך ה
כספים שנתפסו.

ב. שעבוד ביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל.

ג. עיקול שיירשם במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל.

ד. ערבות עצמית בסך ₪ 30,000 של הבעלים של הרכב.

ה. איסור דיספוזיציה.

תוקף תנאי השחרור עד ליום 1.2.2018

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.